

- στενάζω (στοναχέω-ῶ, στο-
ναχίζω). μετχ. στενάη-ηύ-
ψιῃ, αλ, εε. (οὐχὶ στενάψιῃ).
παρβλ. воздыхаю. στενέ-
νυ, ηε. ἄρσ. (παρὰ τοῖς
νεωτέρ. καὶ στεπένυ, η. θηλ.)
βαθμός, βαθμῖς. 2) μετρ.
= σάνη. στερπνίμυῖ, αλ, ρε. ἐπιθ. οἷσός,
ὑποιστός, φορητός (κοιν. ὑπο-
φερτός). στερπνέβαιο, εἰσι. ἄορ. στερ-
πνέχζ. μ. στερπνιό, πνῖσι. καρ-
τερέω-ῶ, ἀντέχω, ἀνέχομαι.
= терплю = претерпѣваю. στε-
τενέιη, ἱλ. οὐδ. συρρόη, σύρ-
ροια, σύρρευσις, σύρρυσις, συν-
δρομή. στεθράιο, εἰσι. ἄορ. σوترόχζ (τὸ
2. προσ. στέρλχ-λὰ-λο ἐσὶ.
τὸ 3. σوترέ) μ. σوترέ, εἰσι. συνθλάω-ῶ, συντρίβω, ἐκτρί-
βω, ψάχω. Σπαθ. -σλ.-μαι.
παρβλ. σотрыбваю. στίσκάιο, εἰσι. ἄορ. στίσνδχζ.
μ. στίσνδ, εἰσι. σφίγγω, συ-
σφίγγω, συνθλίβω, συμπιέ-
ζω, συσφηνόω-ῶ. (143. σφγτὰ
στικκἀεῖσι. τὸ στόμα περι-
κλείεις. καὶ Σειράχ. 30. 10.
στίσνεῖσι збъи твоѧ. γομ-
φιάσεις τοὺς ὀδόντας σου).
στικκἀνῖε, ἱλ. οὐδ. συνδρομή.
παρβλ. στεченέιη. στικκἀίο, εἰσι. συντρέχω (τουτ-
ἐστὶ τρέχω ὁμοῦ μετὰ τι-
νος, 174. εὐχρηστοτερ. ὅμως
ἀναλελυμένως текѧ κδπηω сз
κῆμз. ὡς καὶ ἄλλα τοιαῦτα
συνήθως ἀναλύονται περι-
φραστ.). Σμεσ. τριτοπροσ.
στικκἀετсλ, καὶ πληθ. στικ-
κἀοτсλ. = στεκἀετсλ, καὶ
τλπ. στίχια, ἱλ. θηλ. (ἐλλ.) σσιχεῖον
(τὸ Λατ. elementum). στίχοτβορένῖε, ἱλ. οὐδ. σσι-
χουργία, ἡ ποιητικὴ (τέχνη),
ἐποποιῖα. στίχοτβόριτβο, α. οὐδ. = τῶ
προηγ. στίχζ, ἄ. ἄρσ. (ἐλλ.) στίχος.
(πληθ. στίχῃ ἀντὶ στίσῃ). στκλδ, ἰ. οὐδ. ὕαλος.
στκλάννιца, βι. θηλ. ποτήριον,
ἀλάβαστρον (κυρίως, πᾶν
ὑάλινον ἀγγεῖον). στδ, ἄ. οὐδ. (οἱ, αἱ, τὰ) ἑκατόν.
στέγνῃ, βι. θηλ. πλατεία, ρύ-
μη. = σγλνιца. ἐνίστε = рас-
пѧтѧ. στέγζ, α. ἄρσ. θημωνία, θη-